

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu Phát biểu cảm nghĩ về truyện Cây bút thần lớp 6 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về Phát biểu cảm nghĩ về truyện Cây bút thần lớp 6 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Cây bút thần lớp 6 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Gợi ý:

- Ý nghĩa của hình tượng cây bút thần.

Đây là một chi tiết kỳ diệu nói về sự ban thưởng xứng đáng của thần linh cho chú bé thông minh, tự mình chăm chỉ trau dồi tài năng

nghệ thuật và thực sự là một thiên tài bởi tâm hồn nghệ sĩ: Yêu cuộc sống thiết tha, không bi quan chán nản bởi nghèo đói và thân phận mồ côi... Sự ban thưởng này không phải là ta không có điều kiện: Mã Lương thuộc về phe Thiện cần có sự giúp đỡ để thực hiện ước mơ.

- Thái độ và hành động của Mã Lương khi em sử dụng cây bút thần.

+ Vẽ giúp người nghèo những vật mà họ thiếu (cày, cuốc, đèn, thùng múc nước).

+ Không vẽ để thỏa mãn lòng tham của tên địa chủ, cũng như tên vua, mặc dầu Mã Lương bị dọa dẫm, cưỡng bức, dụ dỗ.

+ Mã Lương đã thể hiện thái độ đúng đắn: Đó là sự yêu ghét rất công minh, rất rõ ràng. Tài năng và nghệ thuật chỉ phục vụ nhân dân chứ không bán mình ô nhục cho giai cấp thống trị tham lam, hợm hĩnh và độc ác.

- Hai nhân vật phe ác.

+ Tên địa chủ và tên vua là đại diện cho sự tàn ác nên cuối cùng bị trừng trị thích đáng.

+ Bọn chúng vì tham lam độc ác mà dùng uy lực để khuất phục Mã Lương phục vụ cho chúng. Không sử dụng được em thì chúng tìm cách bức hại. Cái chết của chúng là tất yếu bởi do chính bản chất của chúng gây ra.

- Những chi tiết tưởng tượng đẹp và gợi cảm.

+ Mã Lương lấy bút thần vẽ con chim, chim tung cánh lên trời hót líu lo.

+ Em vẽ con ngựa phóng đi trên đường dài.

+ Chỉ cần hai nét bút, biểu hiện lên mệnh mông, êm ả. Và chỉ cần chấm mấy cái mặt biển hiện lên bao nhiêu là cá.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Cây bút thần số 1

Truyện cổ tích cây bút thần là một câu chuyện khá nổi tiếng và có nhiều suy ngẫm và bài học mà nhân dân đã nhắn nhủ đối với thế hệ sau này.

Cảnh Mã Lương dùng bút thần vẽ sóng biển nhấn chìm thuyền của ông Vua mất hết nhân tính

Câu chuyện kể về một cậu bé có tên Mã Lương. Cậu là một cậu bé nghèo thông minh và say mê học vẽ. Một hôm em nằm mơ thấy cụ già râu tóc bạc phơ cho bé chiếc bút thần. Mã Lương cảm thấy vô cùng biết ơn và em vẽ tất cả mọi thứ cho người nghèo vẽ cái gì ra cái ấy. Tên địa chủ bắt em về để vẽ cho hắn nhưng nhờ có cây bút thần mà em đã được giải thoát. Nhưng câu chuyện không dừng ở đó mà đức vua biết chuyện bắt em về hoàng cung vẽ theo ý hắn nhưng em không chịu luôn vẽ những con vật xấu xí không theo ý hắn. Cuối cùng Mã Lương vẽ cuồng phong dữ dội nhấn chìm thuyền rồng xuống chôn vùi tên vua độc ác. Sau đó không ai biết em đã đi đâu có người nói em đi khắp nơi dùng cây bút thần giúp đỡ những người dân nghèo khổ cũng có người nói em trở về quê hương.

Đọc truyện ta thấy khi Mã Lương được cho cây bút thần nhưng em lại không vẽ gì cho mình mà chỉ vẽ cho những người dân nghèo khổ. Ta thấy những hành động đó của em thật khiến cho ta cảm phục. Em không có gì cả không có tiền không có cuộc sống no đủ nhưng với em dường như chỉ những điều đó thôi cũng khiến em cảm thấy mãn nguyện lắm rồi. Nhưng ta cũng thấy rằng em không hề vẽ tiền bạc hay nhà cửa cho những người dân mà chỉ vẽ cuộc xéng. Đó là những gì cần thiết nhất đối với những người dân lao động. Và đó cũng là những thứ mà con người có thể sử dụng cho cuộc sống hàng ngày và cả trong tương lai còn tiền bạc chỉ là

những thứ phù du dễ mất. Em không giúp họ trở thành những người ăn bám mà trái lại là những người lao động trên chính đôi tay mình, đó mới là lao động chân chính nhất.

Đó là những người nghèo khổ đã được em giúp đỡ rất nhiều còn đối với những kẻ tham lam thì em đối xử hoàn toàn trái lại. Mã Lương đã không vẽ gì cho tên địa chủ mặc dù em bị hắt hủi trong nhà lao và bị bỏ đói. Cây bút trong tay Mã Lương khi đối diện với những kẻ tàn bạo đã trở thành vũ khí để em chống lại bọn tham lam. Bằng chứng là em đã vẽ cung tên để tiêu diệt tên địa chủ và vẽ thành những trận cuồng phong để cho ông vua tàn ác nhấn chìm vào dòng nước mạnh mẽ. Có thể đánh giá Mã Lương là một nghệ sĩ chân chính. Bằng chứng là biết bao nhiêu người trong xã hội có tài hội họa nhưng chỉ có em là được ông bụt trao cho bút thần và cũng chỉ có em mới dám dùng cây bút để chống lại lũ cường hào ác bá đem lại được ấm no cho người nhân dân nhưng lại không để họ phụ thuộc vào cây bút ngòi bút chân chính ấy luôn đứng về nhân dân không bao giờ dùng ngòi bút của mình để phục vụ cho kẻ ác.

Câu chuyện “cây bút thần” là một câu chuyện điển hình của chuyện cổ tích xưa và đã là chuyện cổ tích thì thường thể hiện những ước mơ của người nông dân. Đó chính là sự tin tưởng về cái thiện luôn chiến thắng cái ác, cái thiện luôn được giúp đỡ còn cái ác thì bị trừng phạt thích đáng. Cây bút thần là một chi tiết tưởng tượng của nhân dân để thực thi công lí giúp nhân dân. Cây bút thần giúp cho những người dân nghèo khổ và cũng là công cụ thích đáng để trừng trị cái ác cái tham lam.

Truyện “Cây bút thần” thể hiện ước mơ của nhân dân có được sức mạnh và khả năng kì diệu để giúp đỡ những người dân nghèo lao động hiệu quả hơn, đồng thời trừng phạt những kẻ tham lam, độc ác. Truyện nhằm khẳng định nghệ thuật chân chính luôn gắn liền với tài năng, đức độ, tinh thần say mê sáng tạo và chỉ có ý nghĩa khi nó phục vụ cho những mục đích chính đáng của con người. Truyện còn thể hiện mơ ước và niềm tin vào những khả năng kì diệu của con người.

Câu chuyện đề cao sức mạnh của nghệ thuật chân chính là trừng trị cái ác đem lại hạnh phúc cho nhân dân lao động. Truyện cũng thể hiện cái ác luôn bị ác thiện trừng trị thích đáng.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Cây bút thần số 2

Truyện “Cây bút thần” là một câu chuyện cổ tích rất ý nghĩa. Câu chuyện kể về một cậu bé mồ côi tên là Mã Lương, cậu bé rất thông minh và say mê học vẽ từ nhỏ. Cậu vẽ ở khắp mọi nơi, nhưng vì nghèo nên cậu không thể mua một cây bút vẽ. Một hôm cậu nằm mơ thấy một cụ già râu tóc bạc phơ cho chiếc bút thần bằng vàng.

Mã Lương rất vui sướng, cậu vẽ chim chim bay trên trời, cậu vẽ cá, cá trườn xuống sông. Cậu vẽ cuốc, vẽ cày, vẽ đèn, vẽ thùng múc nước cho người nghèo. Tên địa chủ trong vùng biết chuyện liền sai đầy tớ bắt Mã Lương về vẽ cho hắn. bị cậu từ chối, hắn tức giận, sai người đem giam cậu vào chuồng ngựa và bỏ đói. Cậu liền vẽ bánh để ăn, vẽ lò để sưởi. Tên địa chủ sai đầy tớ giết Mã Lương để cướp bút thần. Cậu liền vẽ thang để trèo ra ngoài, vẽ ngựa để chạy trốn, vẽ cung tên bắn chết tên đại chủ cầm dao đuổi theo.

Dùng chân ở một thị trấn, Mã Lương vẽ tranh bán để kiếm sống, vì sơ ý, em để lộ cây bút thần. Tên vua tham lam, tàn ác bắt em vẽ theo ý hắn, cậu không chịu, thậm chí cậu còn chơi khăm nhà vua. Hắn bắt cậu vẽ rồng, vẽ vượn thì cậu vẽ con cóc ghẻ, con gà trụi lông. Tên vua tức giận, hắn liền cướp cây bút thần, nhưng hắn vẽ núi vàng thì hóa thành núi đá, hắn vẽ cả thoi vàng thì thành ra con mãng xà toan nuốt chửng nhà vua. Thấy không thể vẽ nếu không có Mã Lương, hắn bèn xuống nước dỗ dành, hứa gả công chúa cho cậu. Cậu giả vờ đồng ý, cậu vẽ biển, vẽ thuyền cho cả nhà vua và triều thần ra biển ngắm cá, rồi cậu vẽ cuồng phong bão táp nhấn chìm cả thuyền rồng, chôn vùi tên vua độc ác. Sau đó, không ai biết Mã Lương đi đâu, có người nói em đã về quê cũ nhưng cũng có người nói, em đi khắp nơi, dùng bút thần giúp đỡ những người nghèo.

Câu chuyện ca ngợi cậu bé Mã Lương thông minh, tài giỏi, chính vì cậu siêng năng học vẽ nên mới được phân tiên ban cây bút thần kì. Cậu cũng là người tốt bụng, nhân hậu khi mang cây bút đi khắp nơi, vẽ tranh giúp những người nghèo.

Còn đối với những kẻ tham lam như tên địa chủ và nhà vua, cậu đã dùng trí thông minh và tài năng của mình để trừng phạt thích đáng, không để chúng tiếp tục hại người. Mã Lương cùng tài năng, nhân cách của cậu đã trở thành tấm gương sáng để thiếu nhi cùng mọi người học tập, noi theo.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Cây bút thần số 3

Cây bút thần là một thiên cổ tích nổi tiếng của Trung Quốc. Nhân vật Mã Lương gần giống với Thạch Sanh, Sọ Dừa ... trong truyện cổ tích nước ta, là những nhân vật bất hạnh nhưng lại có tài năng kì lạ. Trong tay Mã Lương, cây bút thần đã tạo ra bao điều kì diệu: giúp đỡ người nghèo khó, trừng trị kẻ tham lam, độc ác.

Truyện Cây bút thần thể hiện quan niệm của nhân dân về công lí xã hội và ước mơ về khả năng kì diệu của con người; đồng thời nhấn mạnh mục đích của nghệ sĩ là đem tài năng sáng tạo nghệ thuật để phục vụ nhân dân và làm đẹp cuộc đời. Sức hấp dẫn lạ lùng của truyện không chỉ ở nội dung, ý nghĩa, mà còn ở rất nhiều chi tiết thần kì.

Mã Lương là một chú bé nghèo khổ, mồ côi cha mẹ. Chú rất thông minh và thích học vẽ. Ngày ngày, Mã Lương phải lên rừng chặt củi hay cắt cỏ đem bán lấy tiền mua gạo. Không có tiền mua bút, chú vẽ bằng que trên mặt đất, nhúng tay xuống nước rồi vẽ tôm cá trên đá, lấy than vẽ hình các đồ vật lên bốn bức tường ... Khó khăn, gian khổ không thể ngăn nổi ý chí và niềm say mê của Mã Lương.

Do dốc lòng học vẽ và luyện tập như vậy nên Mã Lương tiến bộ rất mau. Em vẽ chim, vẽ cá giống như thật. Người xem tưởng như sắp được nghe chim hót, được trông thấy cá bơi lội. Thế nhưng em vẫn chưa có cây bút vẽ. Em chỉ mong sao có được một chiếc. Mong muốn ấy ám ảnh Mã Lương cả trong giấc ngủ. Cảm động trước mong ước chân thành và cháy bỏng của chú bé nghèo, Tiên ông đã ban cho chú một cây bút và dặn: - Đây là cây bút thần, nó sẽ giúp con nhiều trong cuộc sống.

Việc Tiên ông cho Mã Lương cây bút thần bằng vàng sáng lấp lánh thể hiện khát vọng của người xưa: ở hiền sẽ gặp lành, sống tử tế nhân đức sẽ được Trời, Phật giúp đỡ. Mơ ước bao ngày đã thành hiện thực. Mã Lương sung sướng lấy bút ra vẽ một con chim. Chim tung cánh bay lên trời, cất tiếng hót líu lo. Em vẽ tiếp một con cá. Cá vẫy đuôi trườn xuống sông, bơi lượn trước mắt em. Mã Lương thích thú vô cùng.

Mã Lương vẽ giỏi là do có sự say mê, cần cù, chăm chỉ, cộng với sự thông minh và khiếu vẽ sẵn có kết hợp với việc được Tiên ông ban cho cây bút thần bằng vàng để vẽ gì được nấy. Nhớ lời Tiên ông dặn, Mã Lương dùng cây bút thần vẽ cho tất cả những người nghèo trong làng. Nhà nào không có quốc, em vẽ cho cuốc. Nhà nào không có đèn, em vẽ cho đèn. Nhà nào không có thùng múc nước, em vẽ cho thùng ... Như vậy, đối tượng mà Mã Lương nghĩ đến đầu tiên chính là những người nghèo khổ. Chú bé đã dùng cây bút thần để giúp đỡ họ một cách thiết thực nhất.

Mã Lương không vẽ trước thóc gạo, nhà cửa, vàng bạc, châu báu mà vẽ cái cày, cái cuốc, cái đèn, cái thùng ... Điều này có ý nghĩa rất lớn. Mã Lương không vẽ của cải vật chất có sẵn mà vẽ các phương tiện cần thiết để người dân sản xuất, sinh hoạt, tạo ra thóc gạo, nhà cửa ... vì chú bé cho rằng muốn hưởng thụ, con người phải tự làm ra của cải.

Mã Lương không chỉ có tài mà còn có đức, tuy còn nhỏ nhưng tính tình khảng khái, rất ghét bọn nhà giàu tham lam. Chuyện cây bút thần của chú lọt đến tai một tên địa chủ. Hắn dùng đủ mọi cách ép buộc Mã Lương vẽ theo ý hắn nhưng chú bé dứt khoát không vẽ bất cứ một thứ gì, mặc chúng hét lời dụ dỗ, dọa nạt. Thêm một đức tính nữa của Mã Lương khiến cho mọi người càng yêu mến chú: không nao núng, run sợ trước kẻ xấu, kẻ ác; không lay chuyển trước những lời cám dỗ đường

mật giả dối. Cây bút thần của Mã Lương không bao giờ phục vụ kẻ thống trị. Thái độ kiên quyết của Mã Lương chính là thái độ của những nghệ sĩ chân chính đã xác định được mục đích đúng đắn là đem tài năng sáng tạo nghệ thuật để phục vụ nhân dân.

Dụ dỗ, đe dọa đều vô ích, tên địa chủ tức tối tống giam Mã Lương vào chuồng ngựa, bỏ đói suốt mấy ngày, tưởng chú sẽ nghĩ lại. Hắn không thể ngờ với cây bút thần trong tay, Mã Lương tiếp tục sáng tạo ra những điều kì diệu: lò sưởi và bánh nướng. Chú bé vẫn sống ung dung nhờ tài năng của mình và sự giúp đỡ của thần linh. Thấy thế, tên địa chủ tức giận, sai đầy tớ giết Mã Lương để cướp lấy cây bút thần. Mã Lương đã thoát chết nhờ chiếc thang chú vẽ trên tường. Tên địa chủ bám thang đuổi theo nhưng hắn đã bị ngã lộn xuống đất, chiếc thang biến mất.

Lòng tham khiến cho tên địa chủ trở nên điên cuồng. Hắn phi ngựa cố đuổi theo Mã Lương để cướp bằng được cây bút thần. Khi hắn và bọn đầy tớ đến gần, Mã Lương lặng lẽ rút cây bút thần vẽ chiếc cung và mũi tên. Em giương cung. "Vút", mũi tên lao đúng họng tên địa chủ, hắn ngã nhào xuống đất. Mã Lương ra roi thúc ngựa, ngựa tung vó phóng như bay. Chi tiết này thật là thú vị. Chú bé Mã Lương không những thông minh, tài giỏi mà còn vô cùng dũng cảm. Với cây bút thần, chú đã thay mặt nhân dân thực hiện công lí, trừng trị kẻ xấu, kẻ ác. Chuyện không dừng ở đó mà diễn biến càng về sau càng hấp dẫn hơn. Suốt mấy ngày đêm phi ngựa rông rã, cuối cùng Mã Lương dừng lại ở một thị trấn nhỏ xa xôi. Chú bé kiếm sống qua ngày bằng nghề vẽ tranh. Vì muốn giấu kín tung tích, Mã Lương cố ý để cho các bức tranh chú vẽ thiếu một nét nào đó như chim thì thiếu mỏ hoặc thiếu một chân...

Nhưng rồi một sự việc tình cờ đã xảy ra ngoài ý muốn của Mã Lương. Chú vẽ con cò trắng không có mắt. Chẳng may, một giọt mực rơi đúng vào chỗ mắt cò. Thế là cò mở mắt, xòe cánh, bay đi. Chuyện làm chấn động cả thị trấn và đến tai vua. Vua phái triều thần đến đón Mã Lương về kinh đô. Mã Lương không muốn đi nhưng bọn họ tìm đủ cách dụ dỗ, dọa nạt để bắt em về hoàng cung. Một lần nữa chú bé Mã Lương phải đối đầu với thử thách. Chú không hề sợ hãi. Vua bắt chú vẽ rồng, chú vẽ con cóc ghè; bắt vẽ phượng, chú vẽ con gà trụi lông. Tài năng của chú, cây bút thần trong tay chú không thể đem ra phục vụ tên vua tàn bạo. Không sai khiến nổi Mã Lương, hắn liền cho quân lính đến cướp cây bút thần trong tay Mã Lương rồi nhốt em vào ngục.

Công lý nhân dân không đời nào để cho tên vua tham tàn kia được thỏa lòng tham không đáy. Hắn vẽ núi vàng, hết núi này đến núi khác ... Vẽ xong, xem lại thì không phải là những núi vàng mà chỉ là những tảng đá lớn. Những tảng đá đó từ

trên đỉnh núi lăn xuống, suýt đè gãy chân hấn. Không chịu từ bỏ lòng tham, hấn vẽ thỏi vàng, trước nhỏ sau lớn, trước ngắn sau dài, dài mãi ... Vẽ xong, tên vua nhìn lại thì thấy trước mắt không phải là một thỏi vàng lớn mà lại là một con mãng xà miệng há hốc, đỏ lòm, đang lao về phía hấn. May mà có triều thần xô tới cứu, nếu không, hấn đã bị mãng xà nuốt chửng.

Tên vua gian tham đành chịu thua. Hấn tìm kế khác để lừa Mã Lương là thả em ra, dùng vàng bạc dỗ dành và hứa gả công chúa cho. Vốn thông minh, Mã Lương vờ đồng ý để lấy lại cây bút thần. Tên vua đã mắc mưu chú bé thông minh. Hấn đòi vẽ biển, vẽ thuyền, Mã Lương chiều ý hấn. Gió nhẹ, sóng êm, tên vua không thích mà lại thích gió to thêm một tí. Mã Lương chớp lấy cơ hội để tiêu diệt hấn và cả cái triều đình xấu xa của hấn. Chỉ mấy nét bút đậm, sóng biển liền nổi lên, buồm căng phồng, chiếc thuyền lao khỏi bờ nhanh vun vút. Tên vua hoảng sợ cuống quýt. Mã Lương không đếm xỉa tới lời kêu cứu của hấn. Cây bút của em tiếp tục vẽ những đường cong lớn. Biển động dữ dội, sóng biển xô vào thuyền hết đợt này đến đợt khác ... Gió bão càng to, mây đen kéo mù mịt, trời tối sầm. Sóng lớn nổi lên dữ dội như những trái núi đổ sập xuống thuyền. Chiếc thuyền ngả nghiêng rồi bị chôn vùi trong những lớp sóng hung dữ.

Tên vua tham lam độc ác đã phải bỏ xác dưới đáy biển sâu. Không chỉ Mã Lương và nhân dân vui sướng mà cả chúng ta cũng hả hê trước kết thúc có hậu của câu chuyện về cây bút thần kì. Quả là trí tưởng tượng của người xưa cực kì phong phú và độc đáo. Mã Lương không chỉ dùng bút thần để giúp ích cho nhân dân mà còn dùng cây bút thần để chống lại tên địa chủ và tên vua tham lam độc ác. Trong truyện, nhân vật Mã Lương đã phải trải qua nhiều tình huống thử thách, từ thấp đến cao. Lần thử thách sau khó khăn, phức tạp hơn lần trước. Nhờ đó, phẩm chất của nhân vật ngày càng được bộc lộ rõ hơn. Từ chỗ dứt khoát không vẽ gì cho tên địa chủ đến chỗ vẽ ngược hấn ý muốn của nhà vua. Từ chỗ trừng trị kẻ ác để thoát thân đến chỗ chủ động diệt kẻ ác lớn nhất để trừ họa cho mọi người. Mã Lương như được trời trao cho sứ mệnh vung bút thần lên để tiêu diệt kẻ ác. Mã Lương không chỉ tài ba, khảng khái mà còn hết sức mưu trí và dũng cảm.

Truyện Cây bút thần được sáng tác bằng trí tưởng tượng phong phú của nhân dân. Truyện có nhiều chi tiết lí thú là nhờ xoay quanh hình ảnh cây bút thần và khả năng kì diệu của nó. Đây là báu vật, là phương tiện thần kì, giống như đôi đũa thần, lọ nước thần, cây đàn thần ... ở nhiều truyện cổ tích khác. Cây bút thần là phần thưởng xứng đáng cho Mã Lương – một chú bé đam mê nghệ thuật và giàu lòng nhân ái. Chỉ trong tay Mã Lương, bút thần mới tạo ra được những sự vật

mong muốn; còn vào tay kẻ ác, nó tạo ra những điều ngược lại. Với cây bút thần, Mã Lương đã giúp đỡ người nghèo khổ và trừng trị kẻ tham lam độc ác.

Truyện Cây bút thần có nhiều ý nghĩa. Trước hết, nó thể hiện quan niệm của nhân dân về công lí. Những người chăm chỉ, tốt bụng, thông minh sẽ được nhận phần thưởng xứng đáng; kẻ độc ác tham lam sẽ bị trừng trị. Truyện còn ngầm khẳng định rằng nghệ thuật phải được sử dụng để phục vụ nhân dân, phục vụ chính nghĩa, chống lại cái ác và tài năng của nghệ sĩ chỉ có được sau bao ngày khổ công luyện tập.

Cuối cùng, chú bé Mã Lương lại trở về với những người bạn ruộng đồng. Chú đi khắp đó đây, đem hết thời giờ và sức lực để vẽ cho những người nghèo khổ. Mã Lương là nghệ sĩ của nhân dân. Chú biết dành hết tài năng, tâm huyết để phục vụ nhân dân, làm đẹp thêm cho cuộc sống. Đó cũng là ý nghĩa lớn lao, sâu sắc của truyện này.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Cây bút thần số 4

Cây bút thần là một truyện cổ tích đặc sắc của kho tàng cổ tích Trung Quốc và nhân loại. Truyện kể về một cậu bé thông minh, tài giỏi, với cây bút thần trong tay đã giúp ích rất lớn cho cuộc đời.

Mã Lương - tên cậu bé đó - thuộc kiểu nhân vật có tài năng kì lạ. Đây là kiểu nhân vật phổ biến trong truyện cổ tích. Tài năng của Mã Lương không phải ngẫu nhiên mà có. Đó là kết quả của một quá trình say mê, cần cù luyện tập, cộng với trí thông minh và tài năng bẩm sinh. Tuy nhiên tài năng ấy chỉ có thể trở thành kì lạ khi có sự trợ giúp của lực lượng thần kì: Thần trao cho cây bút bằng vàng có thể vẽ được những vật thật.

Nhưng vấn đề đặt ra là tại sao thần lại ban cho Mã Lương cây bút thần mà không ban cho một ai khác. Phải chăng, đây là sự ban thưởng xứng đáng cho những người có tâm, có tài, có trí, khổ công học tập và rèn luyện? Và phải chăng, đặt cây bút thần vào trong tay Mã Lương, thần còn đặt vào đó một niềm tin và sự kì vọng nào đó? Và Mã Lương đã không phụ lòng kì vọng của thần linh. Với cây bút thần trong tay, Mã Lương đã giúp đỡ những người nghèo khổ trong làng. Điều đáng nói ở đây là Mã Lương không vẽ cho họ thóc lúa, trâu bò, dê lợn, vàng bạc..., cậu chỉ vẽ cho họ cày, cuốc, đèn, đuốc... Tại sao vậy? Có thể nói, chỉ một chi tiết nhỏ thôi nhưng ý nghĩa lại rất sâu sắc. Mã Lương không vẽ cho họ những của cải sẵn có để họ chỉ việc hưởng thụ. Cậu bé vẽ cho họ những phương tiện cần thiết cho cuộc sống để họ sản xuất, tạo ra của cải. Từ việc làm của Mã Lương, tác giả dân gian muốn nêu ra một quan niệm sống đẹp: của cải do con người hưởng thụ phải do

chính con người làm ra. Quan niệm sống ấy chứa đựng cả một tinh thần nhân bản, tạo ra cho truyện cổ tích này một lớp ánh sáng nhân văn chiếu rọi vào tâm hồn bạn đọc.

Mã Lương tưởng như có thể sống bình yên với cây bút thần, với dân làng. Nhưng cái ác còn lộng hành trong cuộc sống đã không chấp nhận việc làm của Mã Lương. Đại diện cho cái ác là tên địa chủ và tên vua tham lam độc ác. Với thái độ căm ghét sâu sắc, Mã Lương đã vung cây bút thần lên, như một tráng sĩ vung lưỡi gươm công lí lên quét sạch mọi rác rưởi trong xã hội, lập lại công bằng và công lí, đem lại hạnh phúc cho nhân dân.

Trong cuộc đấu tranh chống cái ác, tác giả dân gian đã đặt Mã Lương vào những tình huống thử thách từ thấp đến cao, càng ngày càng khó khăn phức tạp. Và kì lạ thay, trong những tình huống cam go nhất, phẩm chất của Mã Lương được khẳng định: Từ chỗ không vẽ gì cho tên địa chủ trong làng đến chỗ vẽ ngược hẳn ý muốn của tên vua (vua bảo vẽ rồng, cậu vẽ cóc ghẻ; vua bảo vẽ phượng, cậu vẽ gà trĩ lông...); từ chỗ trừng trị tên địa chủ để thoát thân (hắn đuổi theo Mã Lương để bắt giết cậu, cướp bút thần), đến chỗ chủ động diệt kẻ ác để trừ họa cho mọi người (vẽ sóng biển để nhấn chìm vua và triều thần độc ác).

Cuộc đấu tranh giữa Mã Lương với cái ác là cuộc đấu tranh không cân sức: Mã Lương đơn độc một mình, còn kẻ ác có trong tay lực lượng hùng mạnh, lại có quyền thế. Vì thế, muốn tiêu diệt chúng, chỉ có lòng khẳng khái, dũng cảm với cây bút thần không thôi thì chưa đủ, cần phải có thêm sự mưu trí và thông minh. Phẩm chất này của Mã Lương bộc lộ rất rõ trong cuộc đọ sức giữa cậu với tên vua độc ác. Khi tên vua thả Mã Lương ra, hứa ban thưởng vàng bạc và gả công chúa cho. Mã Lương đã vờ đồng ý. Điều này khiến tên vua và bọn triều thần chủ quan mất hết cảnh giác.

Khi tên vua bảo Mã Lương vẽ biển, cậu đã vẽ một cái biển thật đẹp rộng mênh mông, xanh biếc, không một gợn sóng, trong suốt như mặt gương soi, rồi bao nhiêu là cá, đủ các màu sắc uốn đuôi mềm mại bơi lội tung tăng. Điều này khiến tên vua vô cùng thích thú. Rồi Mã Lương lại cho đàn cá bơi xa dần, xa dần, để như tên vua ra giữa biển khơi. Khi vua đòi thuyền, Mã Lương vẽ một cái thuyền lớn để có thể chở hết cả bọn hoàng hậu, công chúa, hoàng tử, các quan đại thần gian tham. Cuối cùng, cậu dùng gió to, sóng lớn để chôn vùi chúng giữa biển khơi.

Tác giả dân gian đã có dụng ý đặc biệt khi kể lại rất tỉ mỉ việc Mã Lương dùng mưu kế để tiêu diệt tên vua cùng triều thần tham lam, độc ác. Việc Mã Lương thắng tay trừng trị tên địa chủ và tên vua tham lam, độc ác thể hiện quan niệm của nhân dân về công lí xã hội. Mặt khác, cũng qua hành động này, tác giả dân gian

muôn khảng định tài năng chỉ thực sự có giá trị khi nó được đem ra để phục vụ nhân dân, phục Vụ chính nghĩa, chống lại cái ác; đồng thời cũng khảng định nghệ thuật chân chính phải thuộc về nhân dân, về những người tốt bụng, có tài và khổ công luyện tập. Sự kì diệu của cây bút thần khiến ta liên tưởng đến sự kì diệu của cây bút của họa sĩ Bơ-men trong Chiếc lá cuối cùng (tác phẩm của nhà văn Mĩ Ô Hen-ri) đã tạo ra kiệt tác bất hủ, cứu sống được một con người đã ở ngưỡng cửa của tử thần.

Cây bút thần không chỉ có giá trị lớn về nội dung tư tưởng, mà còn là một truyện cổ tích rất đặc sắc về mặt nghệ thuật. Truyện được xây dựng theo trí tưởng tượng độc đáo và phong phú của nhân dân. Với một loạt các tình tiết lý thú, gọi cảm đặc biệt là việc xây dựng hình ảnh cây bút thần và khả năng kì diệu của nó, truyện đã thể hiện ước mơ của con người và giúp họ thực hiện ước mơ đó.

Truyện cổ tích Cây bút thần là mơ ước về niềm tin của con người, về chính con người. Đó là mơ ước và niềm tin về sức mạnh kì diệu của con người. Ước mơ và niềm tin ấy đã giúp cho con người không ngừng sáng tạo và vươn lên. Năm tháng qua đi, con người không cần nhờ tới cây bút thần để thực hiện ước mơ của mình. Nhưng giấc mơ đẹp ấy thì vẫn còn mãi đến muôn đời.

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Cây bút thần số 5

Chúng ta đã được học, được nghe kể nhiều truyện cổ tích Việt Nam về những nhân vật có tài năng kì lạ như truyện Thạch Sanh, truyện Em bé thông minh... Loại truyện này cũng được kể, được ghi lại ở nhiều nước trên thế giới. Truyện Cây bút thần là một tác phẩm như thế. Nhân vật chính của câu chuyện là cậu bé Mã Lương nhà nghèo nhưng có tấm lòng nhân hậu, thương yêu dân nghèo, căm ghét bọn bất lương, độc ác.

Em có tài năng hội họa kì lạ, một phần do chính năng lực của mình, một phần được thần linh giúp đỡ. Tương tự với tài năng, dũng khí của Thạch Sanh, trí khôn của em bé thông minh trong cổ tích Việt Nam, tài năng và tấm lòng của em bé Trung Quốc ấy luôn hướng về nhân dân, làm theo ý nguyện người dân, chứ không theo ý bọn thống trị. Nói khác đi cây bút của Mã Lương đã giúp người lương thiện, một cách chân tình, chống kẻ tham tàn một cách kiên quyết.

Cây bút tích tụ công sức con người và phép nhiệm màu của thần linh. Vào đầu câu chuyện, chúng ta bắt gặp em bé thông minh tên là Mã Lương. Cảnh ngộ gia đình em thật khốn khổ. Cha mẹ mất sớm, em sống tự lực bằng những công việc lao động vất vả : chặt củi, cắt cỏ kiếm ăn hằng ngày. Nhà nghèo đến nỗi, Mã Lương không có tiền để mua một chiếc bút. Vậy mà em lại yêu thích môn vẽ, rất chăm

học vẽ. Em học vẽ trong lao động, tập vẽ ở bất cứ chỗ nào. Trong nhà em "bốn bức tường dày đặc các hình vẽ". Nét vẽ của em tiến bộ dần dần. Em vẽ chim, người ta tưởng như sắp được nghe tiếng chim hót, vẽ cá ngỡ như trông thấy cá đang bơi lội.

Nói khác đi, nhờ năng khiếu, trí thông minh và tinh thần say mê rèn luyện, bàn tay người họa sĩ như có hồn, hay chính người họa sĩ đã thổi hồn vào các tác phẩm của mình. Em vẽ bằng gì? Nghèo, không đủ tiền mua bút, Mã Lương dùng những công cụ lao động thay bút. Khi thì lấy que củi vạch xuống đất, lúc nhúng ngón tay vào nước vẽ trên mặt nước, vẽ trên tường. Không có bút mà nét vẽ của Mã Lương sinh động, tài hoa như thế. Nếu có cây bút trong tay... Nhiều đêm Mã Lương mơ ước có một cây bút. Và kì diệu thay, tài năng, khát vọng của người họa sĩ tí hon đã thấu lòng trời. Họa sĩ được thần tặng cho cây bút, "cây bút bằng vàng sáng lấp lánh".

Từ đây, Mã Lương thực sự trở thành một họa sĩ tài năng. Cây bút của Mã Lương vẽ chim, chim tung cánh, hót líu lo, vẽ cá, cá trườn xuống sông bơi lượn tung tăng. Như vậy, tài năng hội họa của Mã Lương là sự hòa hợp trí tuệ, công sức của con người với phép màu của thần linh. Nếu Mã Lương không có thực tài, không khổ công học tập, rèn luyện, chắc rằng thánh thần không cho bút. Và cây bút vàng kia phải chăng là một phần thưởng xứng đáng cho người học trò có tài và có chí. Hai yếu tố : con người và thần linh, nội lực và sự giúp đỡ của bên ngoài hài hòa với nhau, tạo nên "cây bút thần". Cây bút thần chỉ có phép màu khi Mã Lương vẽ, còn những kẻ khác dùng bút thì... phép màu tiêu tan... Câu chuyện cứ đan xen sự thật với yếu tố thần kì, vừa gắn với tài vẽ của nhân vật trong truyện, vừa gọi cho người nghe, người đọc những bài học thấm thía về tài năng và quá trình rèn luyện để thành tài...

Cây bút giúp đỡ người lương thiện. Sau khi có bút thần, Mã Lương vẽ cho tất cả người nghèo trong làng. "Nhà nào không có cày, em vẽ cho cày. Nhà nào không có cuốc, em vẽ cho cuốc. Nhà nào không có đèn, em vẽ cho đèn...". Những tác phẩm hội họa Mã Lương vẽ tặng dân làng không phải là thóc gạo, nhà cửa, vàng bạc, châu báu mà là cái cày, cái cuốc, cây đèn, cái thùng,... Điều này không phải vô cớ ! Chàng họa sĩ không vẽ của cải vật chất có sẵn để hưởng thụ mà vẽ các công cụ cần thiết cho cuộc sống để người dân sản xuất, sinh hoạt, tạo ra thóc gạo, nhà cửa và các của cải khác. Vẽ tặng những bức tranh "cái cày, cái cuốc" như thế, Mã Lương như ngầm nói với dân làng rằng : của cải mà chúng ta hưởng thụ phải do chính bàn tay, khối óc của chúng ta làm ra, sự giúp đỡ chỉ là phương tiện hỗ trợ phần nào mà thôi.

Cây bút của Mã Lương vừa mang sức mạnh kì diệu của thần linh vừa thấm đẫm sắc màu, đường nét của tấm lòng, trí tuệ con người. Rất thương dân làng mình

nghèo khổ thiếu thốn, nhưng Mã Lương không chiều họ, tặng họ của cải ăn sẵn. Chàng đã nhắc nhở họ phải cầm lấy cày đi cày ruộng, cầm lấy cuốc mà cuốc vườn, không nên lười biếng, ỷ lại. Việc vẽ tranh tặng dân làng của Mã Lương gợi chúng ta nhớ một câu nói cửa miệng, cũng là một thái độ ứng xử đúng đắn của nhân dân ta: "Tôi không cho anh con cá để anh ăn sẵn mà tặng anh cái cần câu để anh tự đi câu cá mà ăn". Cây bút thần và bàn tay người họa sĩ Mã Lương kì diệu và sáng suốt làm sao!

Cây bút chống kẻ tham tàn. Tài năng, tấm lòng của Mã Lương được truyền tụng khắp vùng. Người tốt thì ngợi khen, quý trọng. Kẻ xấu ắt nảy lòng ghét ghen, ham muốn. Mã Lương và cây bút thần phải đối mặt với kẻ ác. Trước hết là đối với tên địa chủ trong làng. Hắn đã bắt Mã Lương về nhà, ép vẽ theo ý của hắn. Mã Lương quyết không làm theo. Hắn giam Mã Lương nhằm hãm hại em. Nhưng, cây bút và sự thông minh đã giúp Mã Lương trốn thoát. Cuộc thử thách tài năng và ý chí đối với Mã Lương mỗi lúc một tăng lên. Lúc đầu, cây bút nằm im tỏ thái độ bất khuất. Nhưng rồi, cây bút vẽ lò sưởi, vẽ bánh, vẽ thang để bảo vệ và giải thoát cho Mã Lương.

Đến lúc nguy hiểm nhất "bút thần" đã "biến" thành ngựa, cung, tên tiêu diệt tên địa chủ. Thế là, những bức tranh vốn lành hiền bỗng hoá thành vũ khí. Ngòi bút và tài năng của người họa sĩ linh hoạt, sắc nhọn như gươm giáo, vừa bảo vệ người lương thiện vừa chống lại kẻ độc ác tham lam. Tiếp sau tên địa chủ, Mã Lương phải đối mặt với nhà vua. Lần này, đối thủ của người họa sĩ tí hon có uy quyền lớn hơn, lớn nhất nước và lòng tham, sự tàn ác cũng lớn hơn, lớn không ai sánh kịp. Cuộc đấu trí của Mã Lương căng thẳng, phức tạp hơn. Do đó mưu mẹo, trí khôn của Mã Lương cũng khéo léo và sáng suốt hơn. Hiệp đấu thứ nhất: Mã Lương làm ngược lại ý nhà vua. Vua bắt vẽ rồng, em vẽ con cóc ghẻ. Vua bắt vẽ phượng, em vẽ con gà trụi lông.

Hai con vật đó vừa xấu vừa bản "nhảy nhót tứ tung bên cạnh nhà vua", như giễu cợt, trêu lức nhà vua. Hiệp thứ hai: Mã Lương bị hạ gục, bút rơi vào tay vua. Thay Mã Lương, bút chống lại vua. Lòng tham của vua mỗi lúc một dâng cao thì "bút thần" cũng "đánh trả" mỗi lần thêm mãnh liệt. Vua vẽ núi vàng, núi vàng thành tảng đá nặng từ "đỉnh núi lăn xuống, suýt đè gãy chân vua". Vua vẽ một thỏi vàng dài không biết bao nhiêu thước thì thỏi vàng thành "con mãng xà dài, miệng há hốc, đỏ lòm, đang bỏ lại phía hấn"... Hiệp thứ ba, Mã Lương và "bút thần" đấu dịu hơn, nhưng lại tinh khôn và kiên quyết hơn. Em nhận vẽ theo ý muốn của nhà vua. Đầu tiên, em vẽ biển, "biển rộng mênh mông, xanh biếc". Tiếp sau, em vẽ cá, rồi vẽ thuyền, vẽ gió. Cả ba thứ ấy đều thỏa mãn lòng ham muốn của nhà vua.

Nhưng tên vua ấy đâu chỉ ham muốn chùng mực như người khác. Hắn luôn mang thói hợm hĩnh, kì quái, luôn có những ham muốn cực đoan và đòi hỏi người khác phải chiều theo ý mình. Vàng, Mã Lương đã "chiều" theo ý vua. Em vẽ gió và sóng để đẩy thuyền vua ra khơi. Rồi theo lệnh vua "cho gió to thêm một tí", cây bút của Mã Lương "đưa thêm mấy nét... tô thêm nhiều nét bút nữa... tiếp tục vẽ những đường cong lớn...". Từng nét, từng đường, từng mảng màu từ ngòi bút của Mã Lương trút xuống bức tranh biển cả, đồng thời đánh thức từng ngọn gió, từng con sóng... Từ ngọn gió nhỏ, con sóng lăn tăn, dần dần biến thành giông tố, sóng cồn. Gió mạnh nổi lên, biển động dữ dội. Càng về sau, ngòi bút của Mã Lương càng vững mạnh. Lòng em sôi sục căm hờn. Sóng gió và biển đã nổi giận cùng với em... "Gió bão càng to, mây đen kéo mù mịt, trời tối sầm,..." . Kết quả là: cả tên vua lẫn quần thần bị nhấn chìm trong biển cả,... Hình ảnh cuối của truyện "Mã Lương vờ như không nghe thấy, cứ tiếp tục vẽ" đẹp như vị thiên sứ trời sai xuống để tiêu diệt kẻ ác, thực hiện công lí. Và để thực hiện công lí, chàng họa sĩ tí hon vừa được trời giúp đỡ vừa có trí thông minh, bền bỉ rèn luyện tài năng và lòng dũng cảm, ý chí kiên cường quyết không đội trời chung với kẻ ác, cái ác.

Câu chuyện kết thúc có hậu. Sau thắng lợi rồi, Mã Lương lại trở về làm một người bình thường, gắn bó với ruộng đồng, tiếp tục sứ mệnh vinh quang, đem bút thần giúp đỡ người lương thiện. Cây bút thần là truyện cổ tích về nhân vật có tài năng kì lạ. Cây bút thần và bàn tay vẽ của Mã Lương có một khả năng và sức mạnh kì diệu vừa là chi tiết tưởng tượng, thần kì vừa chứa đựng yếu tố hiện thực. Truyện thể hiện quan niệm của nhân dân về công lí xã hội, về mục đích của tài năng nghệ thuật. Hội họa nói riêng, các bộ môn khác như văn thơ, âm nhạc,... phải biết hướng về nhân dân giúp người lương thiện chống kẻ tham tàn thì nghệ thuật ấy mới có sức mạnh, có khả năng thần kì.

Câu chuyện cũng thể hiện ước mơ của nhân dân về những khả năng kì diệu của con người để giúp cho người lương thiện đối phó với bọn bất lương hằng ngày theo dõi hãm hại con người. Truyện về một cây bút lạng lẽ mà cất lên bao lời nhắn gửi thiết tha, không chỉ gửi tới người nghe, người đọc bình thường mà tới cả các nhà văn, nhà thơ, các nhạc sĩ,... tài danh nữa đấy!

Bài văn Phát biểu cảm nghĩ về truyện Cây bút thần số 6

Truyện cổ tích là một trong những thể loại văn học dân gian mà hầu như nước nào trên thế giới. Một đất nước có bề dày lịch sử như Trung Quốc thì truyện cổ tích chính là nguồn sống tinh thần được nhân dân gửi gắm những tâm sự, nguyện vọng vào những nhân vật có tài năng kỳ lạ, luôn giúp đỡ người nghèo và trừng trị bọn tham lam, ác độc.

Cây bút thần là một trong những truyện cổ tích hay và có ý nghĩa vô cùng sâu sắc. với nhân vật Mã Lương là một cậu bé thông minh, sáng dạ, hiểu chuyện, chăm chỉ, say mê, ham học hỏi. Cậu được thần ban cho cây bút thần có thể vẽ bất cứ thứ gì đều thành thật được hết. vậy tại sao trên thế giới này có bao nhiêu người sao thần lại chọn Mã Lương để trao cây bút? Và tại sao biết bao nhiêu người tài giỏi có phải đâu phải chỉ Mã Lương tài giỏi đâu? Chắc chắn là thần đã có dụng ý hết. Việc chọn người để có chăm lo và thật sự quan tâm tới người dân không hề đơn giản chút nào, đó phải là người có tài năng thiên bẩm cộng với sự chịu khó, cần cù, chăm chỉ, ham học hỏi mới có thể đảm nhận được trọng trách này được.

Mã Lương đã không làm thần phải thất vọng và không hề phụ công lòng tin tưởng của người đối với cậu bé nghèo, ham học hỏi, sáng dạ này. Việc làm đầu tiên để minh chứng cho điều đó là cậu chỉ vẽ cây cuốc, cái cày, cái liềm,... chứ không vẽ cho họ thặng lương thực, thực phẩm, vẽ thóc gạo, rau củ, con bò, con dê. Điều này có ý nhấn mạnh rằng cái gì, của cái mà do mình tự làm ra thì mới xứng đáng được hưởng thụ, mang tính nhân văn sâu sắc.

Cậu nghĩ rằng chỉ cần chăm lo tới đời sống của nhân dân, sống bình yên và cùng họ chăn nuôi, canh tác đất đai, mùa màng tươi tốt thế là đủ, nhưng đâu đó vẫn tồn tại những kẻ tham lam, điển hình là tên địa chủ và vị vua tham lam độc ác. Với một tinh thần ghét cái ác, trừng trị kẻ xấu, Mã Lương như một cái cân công lý, căm thù và quét sạch bọn quan tham lộng hành, trút mọi đau khổ lên nhân dân.

Mã Lương phải một mình chống chọi với đủ bọn khốn nạn trong xã hội, vì thế chàng phải thật khôn khéo và thông minh để có thể xử lý các tình huống được đặt ra cho cậu ngày càng khó khăn và gay go hơn, từ việc làm cho tên địa chủ phải tự thả mình ra đến việc làm trái ý của hắn: nếu tên địa chủ bảo cậu vẽ rồng thì cậu lại vẽ cóc ghẻ, bảo vẽ phượng thì Mã Lương vẽ cho con gà trời lông, dù đã cố gắng giết cậu để đoạt lấy cây bút thần nhưng đều không thành.

Đến tên vua và bọn quan tham chàng buộc phải sử dụng mưu kế, chứ không đơn giản để đối phó với những tên như thế này. Cậu đồng ý với lời đề nghị của vua là lấy công chúa làm vợ và cho vua cây bút thần, chàng nghe theo lời của tên vua này, bảo cậu vẽ biển, Mã Lương liền vẽ ngay một cái biển vừa đẹp vừa sạch, đầy thơ mộng với chim, cá tung tăng, rồi hắn đòi vẽ thuyền, cậu vẽ ngay một con thuyền rộng lớn, đủ chứa hết cả bọn quần thần, quan tham, con cháu của chúng lên thuyền, dù mãi đi xa tới giữa biển thì chàng dùng cây bút vẽ những cơn sóng to dữ, cuốn toàn bộ triều đình xuống biển.

Tác giả tác chi tiết đoạn này để nói lên rằng, bao giờ cái ác cũng bị trừng trị chỉ có những người hiền lành mới có thể tồn tại được. chàng thẳng tay giết bọn chúng mà không chút do dự, vì để chúng ở lại chỉ làm đất nước thêm rác rưởi mà thôi.

Cây bút thần có ý nghĩa nhân văn vô cùng sâu sắc, thể hiện nội dung lớn trong truyện đó là công lý, cái phải lúc nào cũng chiến thắng, đồng thời nói lên sự đặc sắc trong chính nghệ thuật tả, kể hết sức lôi cuốn và hấp dẫn. Nếu ta có ước mơ thì ta sẽ cố gắng để phấn đấu, không ai đánh thuế ước mơ hết, vì thế hãy dùng ước mơ để mình có thể hoàn thiện hơn và cố gắng đạt được mục đích như mình đã định bằng chính tài năng và công sức của mình.

Hướng dẫn giải sách bài tập Toán lớp 6 tập 1 bài 18 kèm công thức và lời giải chi tiết cho từng bài tập giúp các em học sinh ôn tập các dạng bài xoay quanh chương 1: Ôn tập và bổ túc về số tự nhiên. Dưới đây là cách làm SBT Toán lớp 6 bài 18 đầy đủ nhất mà chúng tôi đã chọn lọc và tổng hợp lại giúp các em học sinh có nguồn tham khảo tốt nhất

1. Giải câu 1 bài 18 SBT Toán lớp 6 tập 1

Tìm BCNN của

a, 40 và 52

b, 42, 70 và 180

c, 9, 10 và 11

Đáp án:

$$a, 40 = 2^3 \cdot 5$$

$$52 = 2^2 \cdot 13$$

$$\text{BCNN}(40, 52) = 2^3 \cdot 5 \cdot 13 = 520$$

$$b, 42 = 2 \cdot 3 \cdot 7$$

$$70 = 2 \cdot 5 \cdot 7$$

$$180 = 2^2 \cdot 3^2 \cdot 5$$

$$\text{BCNN}(42, 70, 180) = 2^2 \cdot 3^2 \cdot 5 \cdot 7 = 1260$$

c, Vì 9, 10 và 11 là các số đôi một nguyên tố cùng nhau nên:

$$\text{BCNN}(9, 10, 11) = 9 \cdot 10 \cdot 11 = 990$$

2. Giải câu 2 bài 18 Toán lớp 6 tập 1 SBT

Tìm các bội chung của 15 và 25 mà nhỏ nhất hơn 400

Đáp án:

$$\text{Ta có: } 15 = 3.5$$

$$25 = 5^2$$

$$\text{BCNN}(15;25) = 3.5^2 = 75$$

Bội chung của 15 và 25 mà nhỏ hơn 400 là: $\{0;75;150;225;300;375\}$

3. Giải câu 3 bài 18 Toán lớp 6 SBT tập 1

Tìm số tự nhiên a nhỏ nhất khác 0, biết rằng $a : 126$ và $a : 198$

Đáp án:

Vì $a : 126$ và $a : 198$ nên a là BC(126;198)

Vì a là số tự nhiên nhỏ nhất nên $a \in \text{BCNN}(126;198)$

$$\text{Ta có: } 126 = 2.3^2.7 \quad 198 = 2.3^2.11$$

$$\text{BCNN}(126;198) = 1386$$

$$\text{Vậy } a = 1386$$

4. Giải câu 4 bài 18 SBT Toán 6 tập 1

Một số sách khi xếp thành từng bó 10 cuốn, 12 cuốn, 15 cuốn, 18 cuốn đều vừa đủ bó. Biết số sách trong khoảng từ 200 đến 500. Tính số sách đó?

Đáp án:

Gọi m ($m \in \mathbb{N}^*$) là số sách cần tìm.

Vì xếp thành từng bó 10, 12, 15 và 18 cuốn đều vừa đủ bó nên số sách m là BC(10;12;15;18)

$$\text{Ta có: } 10 = 2.5$$

$$12 = 2^2.3$$

$$15 = 3.5; \quad 18 = 2.3^2$$

$$\text{BCNN}(10,12,15,18) = 2^2.3^2.5 = 180$$

$$\text{BC}(10,12,15,18) = \{0;180;360;540;..\}$$

Vì số sách nằm trong khoảng 200 đến 500 nên $m = 360$

Vậy có 360 cuốn sách

5. Giải câu 5 bài 18 Toán 6 tập 1 SBT

Một số sách khi xếp thành từng bó 10 cuốn, 12 cuốn, 15 cuốn, 18 cuốn đều vừa đủ bó. Biết số sách trong khoảng từ 200 đến 500. Tính số sách đó?

Đáp án:

Gọi m ($m \in \mathbb{N}^*$) là số sách cần tìm.

Vì xếp thành từng bó 10, 12, 15 và 18 cuốn đều vừa đủ bó nên số sách m là BC(10;12;15;18)

Ta có: $10 = 2.5$

$12 = 2^2.3$

$15 = 3.5$; $18 = 2.3^2$

BCNN(10,12,15,18) = $2^2.3^2.5 = 180$

BC(10,12,15,18) = {0;180;360;540;..}

Vì số sách nằm trong khoảng 200 đến 500 nên $m = 360$

Vậy có 360 cuốn sách

6. Giải câu 6 bài 18 Toán 6 SBT tập 1

Tìm các bội chung có ba chữ số của 63; 35 và 105

Đáp án:

Ta có; $63 = 3^2.7$; $35 = 3.7$; $105 = 3.5.7$

BCNN (63; 35; 105) = 315

BC (63; 35; 105) = {0; 315; 630; 945; 1260..}

Bội chung của ba số có ba chữ số là: {315; 630; 945}

7. Giải câu 7 bài 18 SBT Toán lớp 6 tập 1

Cho biết $m : n$, tìm BCNN($m;n$). Cho ví dụ

Đáp án:

Vì $m : n$ nên BCNN($m;n$) = m

Ví dụ : $12 : 4$ nên BCNN(12;4) = 12

8. Giải câu 8 bài 18 Toán 6 tập 1 SBT

Một niên đội thiếu niên khi xếp hàng 2, hàng 3, hàng 4, hàng 5 đều thừa 1 người. tính số đội viên của liên đội biết rằng số đó trong khoảng từ 100 đến 150

Đáp án:

Gọi m là số đội viên của liên đội

Vì xếp hàng 2, hàng 3, hàng 4, hàng 5 đều thừa 1 người nên:

$$(m - 1) : 2; (m - 1) : 3; (m - 1) : 4; (m - 1) : 5$$

$$\text{Suy ra: } (m - 1) \in \text{BC}(2;3;4;5)$$

$$\text{Ta có: } 2 = 2^1; 3 = 3^1; 4 = 2^2; 5 = 5^1$$

$$\text{BCNN}(2;3;4;5) = 60$$

$$\text{BC}(2;3;4;5) = \{0;60;120;180\}$$

$$\text{Vì } 100 < m < 150 \text{ nên } m = 120 + 1 = 121$$

Vậy liên đội gồm 121 đội viên

9. Giải câu 9 bài 18 SBT Toán lớp 6 tập 1

Một khối học sinh khi xếp hàng 2, hàng 3, hàng 4, hàng 5, hàng 6 đều thiếu 1 người nhưng khi xếp hàng 7 thì vừa đủ. Biết số học sinh chưa đến 300. Tính số học sinh

Đáp án:

Gọi m là số học sinh cần tìm của khối ($m \in \mathbb{N}^*$ và $m < 300$)

Vì xếp hàng 2, hàng 3, hàng 4, hàng 5, hàng 6 thiếu 1 người nên:

$$(m+1) : 2; (m + 1) : 3; (m + 1) : 4; (m + 1) : 5; (m + 1) : 6$$

$$\text{Suy ra: } (m + 1) \in \text{BC}(2; 3; 4; 5; 6) \text{ và } m + 1 < 301$$

$$\text{Ta có } 2 = 2^1; 3 = 3^1; 4 = 2^2; 5 = 5^1; 6 = 2 \cdot 3$$

$$\text{BCNN}(2; 3; 4; 5; 6) = 60$$

$$\text{BC}(2; 3; 4; 5; 6) = \{0; 60; 120; 180; 240; 300..\}$$

$$\text{Vì } m + 1 < 301 \text{ nên } m + 1 \in \{60; 120; 180; 240; 300\}$$

$$\text{Suy ra } m \in \{59; 119; 179; 239; 299\}$$

Ta có: các số 59; 179; 239 và 299 đều không chia hết cho 7

Vậy khối có 119 học sinh

10. Giải câu 10 bài 18 Toán 6 tập 1 SBT

Một bộ phận của máy có hai bánh xe răng cưa khớp với nhau, bánh I có 18 răng cưa, bánh xe II có 12 răng cưa. Người ta đánh dấu “x” vào hai răng cưa khớp với nhau. Hỏi mỗi bánh xe phải quay ít nhất bao nhiêu răng cưa để hai răng cưa đánh dấu ấy lại khớp với nhau ở vị trí giống lần trước? Khi đó mỗi bánh xe đã quay được bao nhiêu vòng?

Đáp án:

Gọi m là số răng cưa phải tìm ($m \in \mathbb{N}^*$)

Ta có: $m : 12$ và $m : 8$

Vì m nhỏ nhất nên m là BCNN(8;12)

Ta có: $12 = 2^2 \cdot 3$

$18 = 2 \cdot 3^2$

BCNN(12;8) = 36

Vậy mỗi bánh xe phải quay ít nhất 36 răng cưa để hai răng cưa được đánh dấu khớp với nhau lần nữa. Khi đó:

- Bánh xe thứ nhất quay được $36 : 18 = 2$ vòng
- Bánh xe thứ hai quay được $36 : 12 = 3$ vòng